

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 1T/5/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6820010063
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Török
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2020:6820010063.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca samosudcom JUDr. Mariánom Törökom v trestnej veci proti obžalovanému M. M. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10. augusta 2020 takto

rozhodol:

Obžalovaný: M. M., U.. XX. XX. XXXX H. A.Ú., F. R. A.,

je vinný, že

v období od 19.01.2015 doposiaľ, v Revúcej a inde, keďže bol zamestnaný iba príležitostne (brigádnicke, mimo pracovnoprávny vzťah) a nehľadá si vhodné zamestnanie, z ktorého by mal pravidelný príjem, vôbec neprispieva na výživu svojej mK.. N. N. M., U.. XX. XX. XXXX, trvale bytom u svojej matky M. E. H. A., U. Z.. Š.. Č.. XXX/XX, hoci mu táto povinnosť vyplýva priamo zo Zákona o rodine a bola mu upravená rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. XP/XX/XXXX Q. XX. XX. XXXX, ktorý nadobudol právoplatnosť XX. XX. XXXX tak, že je povinný prispievať na výživu maloletej sumou 100,- € mesačne vopred vždy do 20. dňa toho - ktorého mesiaca k rukám M. E., pričom v dôsledku jeho konania jej bolo vo vyššie uvedenom období, okrem mesiaca október roku 2019 vyplácané aj náhradné výživné v sume 100,- € mesačne Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Revúcej, čím spôsobil dlh na výživnom v sume 6 641,93 € a skutku sa dopustil aj napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Revúca sp. zn. XT/XXX/XXXX Q. XX. XX. XXXX, ktorý nadobudol právoplatnosť XX. XX. XXXX R. uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a spáchal čin závažnejším spôsobom konania, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatichštyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á

podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona a pri zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody ho zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca podal dňa 13.03.2020 na M. M. obžalobu pod sp. zn. 1 Pv 27/20/6608 - 7 pre skutok kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný M. M. na hlavnom pojednávaní dňa 10.8.2020 po poučení podľa § 257 Trestného poriadku vyhlásil, „som vinný“ a na všetky otázky, ktoré mu samosudca položil v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. poriadku odpovedal zhodne „áno“. Následne súd po návrhu prokurátora podľa § 257 ods. 6 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný a rozhodol, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie trestnej činnosti sa nevykoná a vykoná sa dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Z listinných dôkazov v spise sa nachádzajúcich je zrejmé, že obžalovaný je nezamestnaný, v rôznych časových obdobiach bol evidovaný na úrade práce a z ďalších písomností je zrejmé Úrad práce sociálnych vecí a rodiny rozhodnutie o určení a vyplácaní náhradného výživného pre mal. Danielu L.

Z odpisu z registra trestov je zrejmé, že menovaný bol doposiaľ 6-krát súdne trestaný. Prvé tri odsúdenia sú za skutky krádeže v roku 2000 za ktoré bol postihnutý trestom odňatia slobody s podmieneným odkladom. Za neplnenie povinnej výživy bol odsúdený jednak trestným rozkazom z 18.8.2009 k trestu odňatia slobody vo výmere jeden rok s odkladom na skúšobnú dobu 2 rokov po uplynutí ktorej bolo rozhodnuté o osvedčení sa s účinkom, že sa na páchatel'a hľadí akoby nebol odsúdený. V roku 2013 je evidované ďalšie odsúdenie za neplnenie vyživovacej povinnosti k trestu vo výmere 15 mesiacov s odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov, po uplynutí ktorej bolo rovnako rozhodnuté o osvedčení sa. Posledné odsúdenie má evidované trestným rozkazom Okresného súdu Revúca 2T/176/2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 13.5.2017 a pre zanedbanie povinnej výživy mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s určením skúšobnej doby 2 rokov - do 13.5.2019. tieto záznamy korešpondujú s rozhodnutiami, ktorými sa súd oboznámil. Obžalovaný v mieste bydliska bližšie hodnotený nie je a evidované má len 2 priestupky.

Pri ukladaní druhu trestu a jeho výmery je potrebné poukázať na dĺžku trvania protiprávneho stavu a neplnenia si vyživovacej povinnosti keďže obžalovaný je nezamestnaný a v poslednom zamestnaní bola úhrada výživného riešená exekučne. Bez povšimnutia nemožno vynechať ani tú skutočnosť a to obžalovaný aj sám uviedol, že pracuje príležitostne aby si zabezpečil prostriedky na svoje živobytie a aj keď v trestnom rozkaze uviedol, že dcéru má nadovšetko rád a výživné jej chce platiť, toto svoje tvrdenie znegoval ďalším svojim výrokom keď uviedol, že výživné nebude platiť matke maloletej teda osobe, ktorá je zákonným poberateľom výživného. Keďže obžalovaný posledných 10 rokov pácha rovnakú trestnú činnosť, vyhýba sa plneniu svojej zákonnej povinnosti platiť výživné, hrozba výkonom trestu počas skúšobnej doby na ktorú mu bol v posledných dvoch prípadoch trest odňatia slobody v jednom prípade vo výmere 15 mesiacov, v druhom prípade vo výmere 18 mesiacov podmienenčne odložený, navyiac ani v skúšobnej dobe nespravil opatrenia na plnenie vyživovacej povinnosti, vyživovaciú povinnosť si neplnil, preto neprichádza do úvahy uloženie iného trestu než trestu, ktorý je spojený s jeho výkonom, a keďže za posudzovaný trestný čin zákon umožňuje ukladať trest odňatia slobody vo výmere 1 - 5 rokov, v danom prípade je súdu toho názoru, že trestu vo výmere 18 mesiacov splní svoj účel, uvedený čas samozrejme ako vo výkone trestu bude mať obžalovaný záujem pracovať môže získať pravidelné pracovné návyky a hrozba aj do budúcnosti v prípade neplnenia vyživovacej povinnosti vyústi stále v sankciu nepodmienečným trestom.

Keďže obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin, súd ho preto podľa § 50 ods. 8 Tr. zákona a § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zaradil pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

P o u č e n i e:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku. Pre osoby, ktoré boli prítomné pri vyhlásení rozsudku plynie lehota od jeho vyhlásenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Pre osoby, ktoré neboli prítomné pri vyhlásení rozsudku, plynie 15 dňová lehota od doručenia rozsudku.